

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4102044

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר דברים לכבוד ... אחרשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. **"אלה הדברים אשר דיבר משה אל כל ישראל אחרי הכות את סיחון מלך האמורי ואת עוג מלך הבשן"** (דברים א, א-ד).

ופרשיי שאלה הדברים - הם דברי תוכחות. והנה בענין התוכחה, אע"פ שהאדם מאד מאד לא אוהב לשמוע ביקורת ותוכחה, מ"מ זהו מצד חסרונו ומידותיו הרעות והלא מתוקנות. אבל מצד האמת

צריך לקיים בעצמו "קבל את האמת מפי אמרו" יהיה מי שיהיה, אפילו המבקר והמוכיח הוא פי אלף גרוע ממך בכל התחומים, מ"מ אם הוא צודק בנקודה שמבקר אותך, הרי הוא צודק, ויש להקשיב ולתקן נקודה זו ופרט זה, כי הרי זה אמת. ומאידך מי שהוא בעצמו בעל מום ובעל חסרון, ומקולקל במעשיו, איך יקום ויעמוד על תקן מוכיח ומבקר!!

וכמ"ש חז"ל (ב"מ קז, ב) על פסוק (צפניה ב, א) התקוששו וקושו - אמר ריש לקיש: קשוט עצמך ואחר כך קשוט אחרים ופירש המהרש"א וז"ל בס"פ חזקת הבתים פירש רשב"ם, כלומר הסר קש מבין עיניך תחילה כמו (שמות ה, יב) לקושש קש, כלומר קשוט עצמך תחילה. ועוד יש לומר כדברי המפרשים אותו בלשון חיפוש ופשפוש על מעשיו, וכמוהו (ישעיה כט, כא) ולמוכיח בשער יקושן, ר"ל התקוששו, תפשפשו על מעשיכם, ואח"כ תהיה מפשפש על מעשה אחרים כלומר קשוט עצמך תחילה]. ואמר הבעש"ט הקדוש זצ"ל דכשאדם רואה איזה עבירה או מידה רעה

שבועות נדרים, ושבח הגוים והאפיקורסים וכל הטועים, ודיבורי נקימה ונטירה וכו' וכו'. ועוג מלך הבשן רמו לתאוות, הרמוזים בתאוות אכילה, בחי' "עוג מלך הבשן", בחי' עוגה, עוגיה ועוגליה, ופיטום הבטן שלא לצורך, בחינת (עמוס ד, א, וע' יחזקאל לט, יח) פרות הבשן. דהיינו שרק אחרי "הכותו את סיחון...", דהיינו רק אחרי שהכה והכניע המידות והתאוות לגמרי וקישט את עצמו. אזי אמר תוכחה ועסק בקישוט אחרים. יהי רצון שנוכה לקבל תוכחה מכל אחד, ונתנהג בענין תוכחה באופן שיהי' על פי רצון ה'.

בברכת התורה וכמ"ס שמעון יוסף הכהן ויוזפלד

התיקון הכללי

גאלת בזרוע עמך (תהלים עז, טז). בני יעקב ויוסף, סלה. אפשר להסביר "גאלת... עמך" - "בזרוע", בזכות מצוות הזרוע, היינו בזכות הנחת תפילין, שמניחים תחילה על הזרוע, ואח"כ מניחים על הראש, וכמ"ס חז"ל (ברכות ו, א) שתפילין הם סגולה כנגד העמים כמ"ש ויראו כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך (דברים כה, ז). א"נ בזכות מצות זרוע שנותנים לכהנים, שזה צדקה ופרנסה שנותנים לעובדי ה': בני יעקב ויוסף, לכאורה יוסף למד ליז' אלא שכולם נקראים על שמו על שום שהוא פרנס אותם בשנות הרעבון ודאג לכולם בהיותם בגלות מצרים, ובפרט משום שפרנס את הצדיק, ה"ה יעקב אבינו אביו. וכמ"ס חז"ל (ב"ב קגג, א) משל למי שפרנס יתום... היינו יוסף את יעקב וכמ"ס למד נתן יעקב את הברכות ליוסף? שבביל שכיבל אותו.

יברכנו אלקים

וייראו אתו כל אפסי ארץ (תהלים ס"ו)
כי יש מדת נצחון ומחלקת ומלחמה, ומדה זאת נאה מדמים שענין לא עבד בהם את השם יתברך. כי עקר מדת הנצחון הוא מהדמים, כמו שכתוב (ישעיה ס"ג): "ויו נצחם", ופרש רש"י: 'דמים'. וצריך כל אחד לבטל מדת הנצחון והמחלקת, ולרדה אחר השלום, כי לא מצא תקדושי-ברוך הוא פלי מחויק ברכה אלא השלום' (עיקרין פ"ג). וזה זוכין על-ידי שידבר הרבה בתורה ותפלה, על-ידי זה יזכה לשלום.

(ליקו"מ עה)

(מתוך הספר "שי למורא")

לומר חורבן הביהמ"ק על עצמו

גודל הכוח ששם הבעל דבר להרדים את האדם, ולהפילו למוחזין דקטנות ועייפות דוקא בשעת תפילה כנודע מהמציאות וכמ"ס חז"ל (אסתר ובה ג) יתיב ומשתעי כל יומא ולא לעי וקאים לצלאה והוא לעי, וע"כ צריכים להתגבר להתפלל דוקא בכח ובנעיונות והעיקר מתוך שמחה שעי' עיקר המוחזין דגדלות כנודע, שזה בחי' משחז"ל (ש"ט ק) בשעה שאתה עומד להתפלל יהא לבך שמח שנאמר עבדו את ה' בשמחה, וכמ"ס (ברכות לא, א) אין עומדים להתפלל לא מתוך עצבות ולא מתוך עצלות אלא מתוך שמחה של מצוה.

וזה בחי' הסיפורי מעשיות שיש בתוך התפילה והתבודדות שאדם מפרש שיחתו וכל מאורעותיו שהיו אתו מימי קדם בתוך דיבורי התפילה, ואפי' בתוך התהילים ושאר תפילות הנדפסות כ"א מספר על עצמו וכמ"ס רבינו ז"ל (ח"ב קכה) שעיקר אמירת תהילים היא לפרש כל מזמורי תהילים על עצמו, למצוא א"ע בתוך כל מזמור, וזה בחי' התבודדות שבחצות לילה, ותיקון חצות שהוא מספר חורבן הביהמ"ק וירושלים לגלות השכינה וישראל וכמ"ס רבינו ז"ל שכל התיקון חצות צריכים לומר על עצמן ועי"ז בעצמו אפשר להתבודד ולפרש שיחתנו לפניו.

(מתוך הספר "יש מאין")

בחבירו, צריך לדעת שאותה מידה עצמה יש בו גם כן, וחבירו כעין מראה, שכשאחד מסתכל בחבירו רואה עצמו, והוסיף ע"ז הגאון הק' רבי מאיר יחיאל הלוי מאוסטרובצא זצ"ל שזהו מ"ש חז"ל במס' ב"מ עה"פ התקוששו וקושו - קשוט עצמך תחילה, ואחר כך קשוט אחרים, דלכאורה אינו מובן דאטו אם אינו רוצה להוכיח את אחרים, וכי אינו צריך בעצמו להיטיב דרכו?! אלא הכוונה בזה הוא דאפילו אדם שאינו רואה בעצמו שום חסרון, אבל רואה איזה חסרון בחבירו - זהו סימן שלא בדק עצמו יפה, וצריך מחדש לפשפש במעשיו, דבודאי ימצא בעצמו אותו חסרון ויקשוט את עצמו, ואח"כ יקשוט אחרים. וזה בחי' "אלה הדברים" (דברי תוכחה) אשר דיבר משה... אחר הכותו את סיחון מלך האמורי, ואת עוג מלך הבשן". כי "סיחון מלך האמורי", היינו עניני הדיבור לשון שיחון ושיח, ולשון אמירה ודיבור, שבהם מתגלים רוב המידות הרעות שבאדם, וכמ"ס רבינו ז"ל בשם ספר משנת חסידים, שגאווה ותולדותיהם נמשכים מהדיבור (ליקו"מ ח"א ס"י ד-ח), ורכילות ולשון הרע ומוציא שם רע, ושקר, וחנופה, ואונאת דברים, ודברים בטלים, ולדון לכף חובה, ודיבור רע על כלל ישראל, וניבול פה, וביקורת מחריב, וליצנות, וכינוי שם לחבירו, ומלבין פני חבירו, ומתכבד בקלון חבירו, וקללות, והטחת דברים כלפי מעלה, ועוון

בין המצרים – תשעה באב

ירושלים עיה"ק תו"ת בב"א.

לכבוד ... אחדשה"ט! ברוך דיין האמת.

"העור המים פעלו, כי כל דרכי משפט אל אמונה ואין עול עדיק וישר הוא" (ברעים לב, ד). הגלות המר והאכזר לכאורה שאין לו כדוגמתו, הלא הוא גלות אדום, גלות האחרון שמצטייר כאילו אין לו קץ, וכן חורבן בית המקדש שהווה עבור עם ישראל מכת מוות, וטעמו בו טעם מיתה ממש, כי 'ציון' היא בית חיינו, ונשארונו בגוף שבור ורצוף ופצוע מכף רגל עד הראש ובלי נשמה ונשימה כמעט (ראה בדברי מו"ז הגר"א זצ"ל, בלקוטים שבסוף ספר "ספרא דצניעותא"). כל זה היה מושרש וגנון בראשית הבריאה, וכמ"ש חז"ל (בר"ב, ד) רבי שמעון בן לקיש פתר קרא בגלויות (בראשית א, ב) והארץ היתה תוהו - זה גלות בבל, שנאמר (ירמיהו ד, כג) ראיתי את הארץ והנה תוהו. ובוהו - זה גלות מדי כמ"ש (אסתר ו, יד) ויבהלו להביא את המן אל המשתה. וחושך - זה גלות יוון, שהחשיכה עיניהם של ישראל בגזירות והיתה אומרת כתבו על קרן השור שאין לכם חלק באלקי ישראל. על פני תהום - זו גלות אדום, ממלכות הרשעה שאין להם חקר כמו התהום. ועוד אמרו (שם ב, ה) אמר רבי חייא רבה מתחילת בריאתו של עולם צפה הקב"ה בית המקדש בנוי וחרב ובנוי, (בר"א א, א) בראשית ברא אלקים - הרי בנוי, וארץ היתה תוהו ובוהו - הרי חרב וכו', ויאמר אלקים יהי אור - הרי בנוי ומושלל לעתיד לבא. והחלק שבחורבן וגלות שבשורש הבריאה הוא מיועד לנסות את עם ישראל בנסיון קשה כדי להרימו אל רום הפסגות ותפקידו בו היה והוא לעמוד במבחן בבחינת "ובכל זאת שמך לא שכחנו". אבל האחראי הישיר להוציא את החורבן והגלות לפועל היו העוונות, וכמ"ש חז"ל (יומא ט, ב) מקדש ראשון מפני מה חרב? מפני ג' דברים שהיו בו, עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים. אבל מקדש שני, שהיו עוסקים בתורה!!! ובמצוות!!! וגמילות חסדים!!! מפני מה חרב? מפני שהיתה בו שנאת חנם. ללמדך ששקולה שנאת חנם כנגד שלש עבירות ע"ז ג"ע ושפ"ד. ובירה (ביהמ"ק) תוכיח שחזרה לראשונים ולא חזרה לאחרונים. והנה אמרו חז"ל (ירושלמי יומא פ"א ה"א שוחר טוב תהלים קלז בסופו) כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו - כאילו נחרב בימיו. [והנוסח המדויק: מעליו עליו כאילו הוא החריבו] וכן בכל יום יום, כולל היום הזה, אם לא נבנה הבית המקדש היום - סימן הוא שאפילו הבית המקדש היה בנוי וקיים עד עצם היום הזה, היום היה נחרב מפני עוון החמור של שנאת חנם, שעדיין מרקד בינינו ולא רק שקיים אלא שיש כאלה שזו "מצוותן" להתסיס את העמק והציבור הרחב, ולהלעיטן בשנאת חנם, כי מזה הם מתפרנסים ומזה כבודם, וזה עוון שאין לו כפרה, וחמור מכל העבירות שבתורה (כולל ע"ז ג"ע ושפ"ד, וכנ"ל) אבל גם כל אחד ואחד צריך לבדוק את עצמו, שמא ועד כמה הוא נכשל בכך הן בגלוי ובפרהסיא, הן בצנעה ובעמקי לבו. והנה אפשר להודות על האמת ולומר שאכן 'שנאת חנם' קיימת (ובפרט קל להודות, כשמיטלים עיקר האחריות על הצד השני, על הזולת), ושצריכים לעשות משהו לתקן את זה. ואפשר לדבר על חובתינו והענין הגדול של "אהבת חנם", וכו', וכו', ואפשר לדבר ולדבר אבל הביהמ"ק שלא קיים יוכיח (תוכחה של ממש) שהעוון קיים וקיים. והנה הדבר מצריך טיפול שורש, ושורש השנאה היא קנאה (כמעט תמיד), ואפשר להתבונן ולראות את הדבר אצל אחים ואחיות קטנים ואף גדולים. ועל כן שומה עלינו לעבוד על עצמינו על פירגון בכל המובנים ובכל התחומים. ובוזה כ"א יתרום את חלקו המוטל עליו בגאולה הכללית. ובודאי יביא לו גאולה פרטית.

בכרכת התורה וכטו"ס שמעון יוסף הכהן ויונפלד

נתתי לפניכם הארץ בואו ורשו

עיקר הדרך לארץ ישראל הוא על ידי שממשיכין החסד חנם שבו נברא העולם כנ"ל. וזה נעשה בראש השנה, כי זה היום תחילת מעשיך. כי אז נברא העולם בחסדו בעשרה מאמרות, ועל כן אז אנו מגלין מלכותו עלינו. כי הוא הבורא הכל בשבילנו הוא המנהיג הוא השליט ומושל וברצונו נתנה להם וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו. ועל כן אנו מתפללים אז הרבה על צמיחת קרן משיח כמו שכתוב שמחה לארצך וששון לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך. כי עיקר התקווה לשוב לארצנו על ידי משיח צדקינו הוא על ידי קדושת ראש השנה שבו נברא העולם בחסדו חנם, ובו נתגלה בכל שנה ושנה על ידי שישראל עם קדוש שהוא יתברך בראה. ומאחר שאנו מגלין זאת בודאי הכל שייך לנו. רק ברצונו נתנה להם מטעם הכמוס עמו יתברך, וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו. כי בכל ראש השנה וראש השנה הוא נטלה מהם ונתנה לנו. כי בכל ראש השנה וראש השנה נכנע ונופל הקליפות וממשלת העובדי כוכבים על ארץ ישראל ונתגלה ונמשך קדושת ארץ ישראל לנו עד שנוכה שיכמרו רחמיו ויכניע ויבטל אותם לגמרי וישוב ויתן הארץ לנו במהרה בימינו. (ליקו"ה או"ח הלכות בית הכנסת ה"ה אות יד)

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמויות

להערות והארות 7658704 - 052
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר
במייל netzah.meir@gmail.com

לעילוי נשמות
תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ז שבט
ת.נ.צ.ב.ה.

נתן וצ'רנה כלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

לעילוי נשמת
אורי בן ניסים ז"ל

יריב בן מניח
חזרה בתשובה שלמה

עדי יזכה להיוושע בשלימות

צריך לידע שהישועה והחסד של כל התקרבות והתקרבות כל שהוא הוא חסד נפלא כי הוא התקרבות אמתי וישועתו לנצח. אך אף עפ"כ עדיין רחוק ממנו מאד תכלית ישועתו וצריך עדיין להיות עומד ומצפה הרבה לישועתו יתב' עדי יזכה להיוושע בשלימות לצאת ממה שהוא צריך לצאת ולהתקרב למה שהוא צריך להתקרב. וזה בחי' מ"ש באברהם אבינו וירא את המקום מרחוק. וכן ותתייצב אחותו מרחוק ואיתא שהסתכלו על הישועה מרחוק מאד. כי זה ה' עיקר הנסיון של אברהם שהש"י הבטיח לו להרבות את זרעו וירשו את הארץ ששם המקום הקדוש של הביהמ"ק ואח"כ ציידו לשחוט את יצחק ואעפ"כ לא הרדה אחר מדותיו ית' והלך בתומו לשחוטו. וביום השלישי כתיב וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחוק שראה בעיניו את המקום שהוא הר המורי' ששם עתידין זרעו לכל הגדולות והטובות ולהכיר אותו ית' וראה המקום היוב היטב כל התקוה טובה שיזכו זרעו שם אבל ראה אותו מרחוק מאד. כי אעפ"כ הלא עתה מוליך את יצחק לשחיטה. וכן מרים התנבאה תחילה על משה שיושיע את ישראל ואח"כ ראתה שמשליכין אותו למים אשר באמת ארו"ל שעמד אביה וטפחה על ראשה וכו' אבל היא הלכה ותתייצב מרחוק כי היתה מצפה מרחוק שתקיים נבואתה שראתה שיושיע את ישראל אע"פ שמשליכין אותו עתה אל המים וכן הוא בכלל דור בכלליות ובפרטיות ובפרטי פרטיות אשר א"א לבאר.

אך אעפ"כ שלימות תכלית הישועה עדיין רחוקה וגם עתה בדור הזה שכבר עזרה הש"י לאבותינו שהעמידו עדת ישראל בעולם ונתן לנו את התורה ובנה לנו את בית הבחירה וכו'. ואין מספר לכל הטובות והנפלאות שעשה לאבותינו ולנו עד היום הזה כ"ש אלו פיננו מלא שירה וכו'.

אעפ"כ עדיין אנו רחוקים מתכלית הישועה מאד. אך כל הישועות הם בבחי' וירא את המקום מרחוק שראוין הישועה בכל עת אבל עדיין היא רחוקה מאד. ואעפ"כ אנו רואים הישועה בעינינו בכל עת כי הלא אנו רואים שאנו זוכים בכל יום להניח טלית ותפילין ולקיים כמה מצוות וכשרו"ל אפילו פושעי ישראל מלאים מצוות כרימון ובודאי הוא לנו ישועה נפלאה כי רק זה היא התכלית מכל העולם כי לא ישרא לנו שום דבר רק מה שאנו חושפין מזה העולם העובר תורתנו ומצוותינו ית' אשר הם חיינו לנצח ובפרט מי שזוכה לטעום איזה טעם בתורה בפרט בחידושי תורה ועצות נפלאות של צדיקי אמת וכו' שזוכה לטעום איזה טעם של הדעת האמתי הוא רואה בודאי נפלאות חסדיו וישועתו בכל יום ובכל עת אבל צריך לידע שאעפ"כ הכל הוא בבחי' וירא את המקום מרחוק וכו' מרחוק דייקא ועי"ז דייקא יכול כ"א לפום דרגי' להתחזק ולהישאר על עמדו בכל עת בכל מה שיעבור עליו.

(ליקו"ה יו"ד הלכות מוזהר ה"ה אות ב)